Ч. 139 Середа 23 червня (5 липня) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмінистрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ незапечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмінистрацiи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодинокое число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодинокое число 3 к.

Краєва конференція учительска.

Въ понедѣлокъ зъ рана вôдбуло ся торжественне вôдкрытє краєвои конференціѣ учителѣвъ школъ народныхъ. По богослуженю, котре вôдправивъ въ митроп. катедрѣ св. Юра Вп. о. крил. Ильницкій а въ костелѣ Маріѣ Маґдалины Вп. о. крил. Левицкій, зôбрали ся численнѣ участники конференціѣ въ авли Школы Політехнічнои. Прибувъ такожь Є. Ексц. п. Намѣстникъ ґр. Казимиръ Бадені, а були присутнѣ всѣ члены краєвои Рады шкôльнои зъ п. Віцепрезидентомъ дромъ М. Бобжиньскимъ на чолѣ. До зôбраныхъ членôвъ конференціѣ пôдъ проводомъ п. инспектора краєв. дра Днѣстряньского, яко делеґата краєв. Рады шкôльнои промовивъ Є. Ексц. п. Намѣстникъ гр. Бадені якъ слѣдує:

Уважаю собѣ за милый обовязокъ повитати въ имени краєв. Рады шкôльнои зôбраныхъ тутъ панôвъ на краєву конференцію учительску. Коли Рада шкôльна привязує велику вагу до кождои скликанои нею конференціѣ учительскои, добачує въ тыхъ конференціяхъ доносиме средство дидактичне и для панôвъ учителѣвъ знаменитый спосôбъ улекшеня собѣ задачѣ, мусить Рада шкôльна привязувати до теперѣшнои конференціѣ, котра має за хвилю розпочати ся, особливу вагу.

Новѣ пляны науковѣ, котрѣ зъ початкомъ слѣдуючого року шкôльного входять въ житє, становлять головный и майже выключный предметъ, котрымъ маєте тутъ, панове, займати ся. Вôдповѣдне и точне зрозумѣнє, до чого тѣ пляны стремлять, а дальше, докладне познакомленє ся зô способомъ и средствами, якими маєте стремѣти до тои цѣли, то справа вельми доносима и краєва въ найширшôмъ значѣню того слова. Ходить не лишь о то, щобы учити, научати и выховувати, але ходить такожь о то, щобы учити и выховувати такъ, якъ то край а взглядно репрезентація єго, т. є.: выс. Соймъ краєвый того бажає и якъ того краєва Рада шкôльна вôдъ Васъ домагає ся та зъ цѣлою рѣшучостію домагати ся буде.

Головною провôдною гадкою тыхъ плянôвъ єсть, щобы школа народна пôдготовлювала кожду дитину до того званя, котре єѣ чекає, не вôдрывала єѣ вôдъ того осередка, въ котрôмъ она зродила ся, словомъ, щобы побôчъ можности вôдповѣдного приготовленя ся въ школѣ народнôй до школъ середныхъ, тѣ, що до тыхъ школъ ити не хотять або не можуть — знайшли въ школѣ народнôй, яку не будь она буде мати назву, певну заокруглену цѣлость вѣдомостей и выхованя, конче потрѣбну для утвореня собѣ екзистенціѣ и станя ся ужиточнымъ а тымъ самымъ и працьовитымъ та честнымъ горожаниномъ краю. Отже передовсѣмъ треба добре зрозумѣти цѣль и задачу, котрѣ краєва Рада шкôльна, ухвалюючи пляны, мала передъ очима, переняти ся обовязкомъ, котрый на Васъ, Панове, тяжить, а вôдтакъ вѣрно, совѣстно, ревно и послушно поступати и працювати на тôй дорозѣ, на котру власти шкôльнѣ Васъ вводять, не сходячи зъ тои дороги въ якôмъ небудь напрямѣ, хочь бы той напрямъ здававъ ся одному або другому зъ Васъ вôдповѣднѣйшимъ, практичнѣйшимъ, лѣпшимъ, простѣйшимъ або лекшимъ до осягненя цѣли. Система мусить бути одностайна, а такъ само и єѣ выконанє, и лишь въ тыхъ границяхъ можна стати добрымъ учителемъ въ цѣлôмъ значѣню того слова и въ понятю краєвои Рады шкôльнои.

Коли въ той спосôбъ схочете поняти цѣль сеи конференціѣ, зможете черезъ тыхъ кôлька днѣвъ взаимно поучити ся, пояснити собѣ, вырозумѣти бажаня Рады шкôльнои та выслухати вказôвокъ, то улекшите собѣ знаменито сповненє своєи задачѣ, а то такъ добре тѣ зъ Васъ, що суть покликанѣ до люстраціи и надзору та веденя учителѣвъ въ округахъ, якъ и тѣ, що суть покликанѣ безпосередно до примѣнюваня пляну въ школахъ и до поучуваня товаришѣвъ, що не могли брати участи въ краєвôй конференціи.

Видить ся менѣ, що кождый зъ Васъ, беручій участь въ отсѣй конференціи, мусить признати, що вôдъ часу послѣдноѣ конференціѣ стало ся богато якъ разъ для Васъ, т. є. якъ для инспекторôвъ окружныхъ такъ и для учителѣвъ. Становище першихъ устаелено, бытъ матеріяльный полѣпшеный и просторонь топоґрафічна, вôддана одному инспекторови до надзору, вже або зменшена, або въ найблизшôй будучности має ся зменшити; крôмъ того переведенѣ и реорґанізаціи школъ бодай найпильнѣйшѣ — все то условія зовсѣмъ вôдмѣннѣ вôдъ тыхъ, серед котрыхъ збирали ся тутъ дванацять и шѣсть лѣтъ тому назадъ панове шкôльнѣ инспекторы окружнѣ; але коли условія користнѣйшѣ и лекшѣ для Васъ, то й вымаганя краєв. Рады шкôльнои и мѣра того, чого вôдъ Васъ сподѣвати ся можна и жадати потреба, мусить примѣняти ся до того. Отже користаю зъ нинѣшнои нагоды, щобы узнаючи вповнѣ численнѣ дотеперѣшнѣ змаганя и заслуги панôвъ инспекторôвъ окружныхъ на поли народного шкôльництва, звернути въ имени Рады шкôльнои Вашу увагу на улекшеня, якѣ завдячуєте печаливости Є. Ексц. п. Міністра просвѣты и запопадливости нашои делеґаціѣ у Вѣдни та на выходяче зъ того збôльшенє Вашихъ обовязкôвъ и Вашои одвѣчальности.

Звертаючись до панôвъ учителѣвъ не можу поминути мовчки того, що Соймъ краєвый, мимо тяжкихъ условій, въ якихъ край знаходить ся, для полѣпшеня Вашого быту зробити

---

6)

Нôчь св. Вальпурґи.

Оповѣданє — Генриха Цшоккого.

(Дальше).

— Правду кажете. Але чижь мôгъ я то предвидѣти?

— Певно, що вы могли.

— Тажь то годѣ було. Подумайте собѣ, якъ то погано все склало ся.

— Вы повиннѣ були погадати о тôмъ, що то може такъ скласти ся. Хибажь не мôгъ вамъ прийти на гадку староста, коли вы обнимали єго жѣнку? не мôгъ же вамъ прийти на гадку пожаръ, коли вы кидали горѣючу свѣчку въ солому? або може не могло вамъ прийти на гадку, що убєте рôдного брата, коли вы звернули конѣ противъ грудей властителя?! — тажь прецѣ чи сей чи той, каждый чоловѣкъ єсть вамъ братомъ.

— Нехай и такъ. Але не доводѣть мене до ще бôльшои розпуки! Мусите бодай признати, що перша похибка могла була стати ся безъ всѣхъ дальшихъ страшныхъ наслѣдкôвъ, колибъ не було стало ся щось такъ страшного, яке лишь коли небудь може лучити ся?

Дежь тамъ! Щожь въ тôмъ було страшного, що староста заглянувъ до своєи жѣнки? що въ тôмъ страшного, що въ стодолѣ була солома, якъ у всѣхъ стодолахъ? що въ тôмъ страшного, що вашъ нещасливый братъ вертавъ спокôйно домôвъ? Нѣ, мôй пане, то, що вы называєте поганымъ припадкомъ, могло було выйти вамъ на радôсть, колибъ вы не були зôйшли зъ честнои дороги. Свѣтъ добрый, лишь люде роблять зъ него пекло. То чоловѣкъ острить нôжь и лагодить отрую; колибъ не то, то зъ зелѣза бувъ бы мирный плугъ, а зъ отруѣ цѣлющій лѣкъ. Не вышукуйте якогось оправданя.

Я ажь крикнувъ тогды зъ розпуки, бо побачивъ цѣлу свою погань. Охъ! — вôдозвавъ ся я — ще до сеи ночи бувъ я невинный, бувъ добрымъ батькомъ, вѣрнымъ мужемъ, нѣхто не мôгъ зробити менѣ нѣякого закиду — теперь затрагивъ я честь, не маю спокою, не маю потѣхи!

— Нѣ, паноньку, и тому мушу спротивитись. Вы не ажь сеи ночи тымъ стали ся, чимъ єсте, але вы були тымъ вже давно. Нѣхто не робить ся въ однôй годинѣ зъ ангела чортомъ, коли вже вôдъ давна не мавъ наклону стати ся чортомъ. Треба лишь нагоды, щобы чоловѣкъ показавъ ся на верха тымъ, чимъ єсть въ серединѣ. Вамъ треба ажь було Юліѣ и самоты. Въ кремени и кресивѣ крыє ся огонь, хочь єго не видко, — треба лишь ними ударити по собѣ, а заразъ посыплють ся искры. Одна искра залетить при тôмъ ось такъ бокомъ въ бочку зъ порохомъ и половина мѣста зъ цѣлымъ своимъ щастємъ вылетить у воздухъ и зъ неи зробить ся лишь купа румовища та велика руина. Нехайже нѣхто не выхвалює тыхъ побожныхъ людей, що то въ гордôй невинности вôдводять бѣдныхъ грѣшникôвъ пôдъ шибеницю! — то лишь зъ ласки случаю не повисло ихъ на нѣй бôльше.

— Ну, то хиба для мене потѣха. Коли такъ, коли вы кажете правду, то й цѣлый свѣтъ не лѣпшій якъ я разомъ зъ вами.

— Нѣ, паноньку, то знову не такъ. Я вôддавъ бы вамъ половину свѣта на поталу, але не цѣлый. Я ще вѣрю въ честноту и великодушнôсть, въ котрѣ вы черезъ свою мниму великодушнôсть нѣколи сильно не вѣрили. Але отту половину свѣта вôддавъ бы я вамъ, у котрои, особливо въ нашихъ часахъ головною чертою умôвъ єсть лишь бракъ охоты до дѣла, захланнôсть и пôдла облестнôсть. Отто й ваша черта и тому стоите вы тутъ якъ той засудженый.

— Може и ваша правда, але я анѣ лѣпшій анѣ гôршій, якъ всѣ люде теперѣшныхъ часôвъ.

— Вы думаєте, що цѣлый свѣтъ такій, якъ вы. Мы нѣколи не видимо въ собѣ того, що въ другихъ а лишь то въ другихъ, що въ собѣ. Лишь ў себе видимо всюды якъ въ зеркалѣ.

— Змилуйтежь ся паноньку! — крикнувъ

постановивъ. Полѣпшенє то знаходить выразъ въ многихъ постановахъ нового закона, бо не лишь въ пôдвысшеню платнѣ, не лишь въ додаткахъ службовыхъ, алей въ креованю многихъ посадъ та заступленю многихъ посадъ молодшихъ старшими и въ стабілізованю многихъ посадъ провізоричныхъ и надета товыхъ. Жертва отже зô стороны краю и громадъ велика, поступъ въ полѣпшеню Вашого быту великій, а краєва Рада школьна не занедбає зъ певностію и въ будучности опѣкувати ся учителями та имъ помагати, щобы лишь могла супротивъ краю выступити завсѣгды совѣстно, покликуючись на Вашу працю, на осягненій результаты и овочѣ, якій выдала Ваша праця.

На то потреба совѣстного и точного сповнюваня обовязкôвъ, присвѣчуваня примѣромъ въ школѣ и поза школою, засѣваючи привязанє до рôдноѝ землѣ и до Церкви, ширячи почесть и поважанє для всего, що поважнѣйше, старше и заслуженє, уникаючи всякихъ спорôвъ и дразненѣ та недопускаючи пôдъ нѣякимъ условіємъ, щобы яка небудь борба могла достати ся до школы. Зъ ласки Найясн. Пана, милостиво намъ пануючого Монарха управлѣємо ся въ загалѣ а спеціяльно въ школѣ законами, котрѣ не лишь усувають потребу якои небудь борбы, але навѣть вповнѣ єѣ выключають; — памятаймо лишь на то и дѣлаймо по гадцѣ тыхъ за-конôвъ.

Кôнчаючи, прошу лишь Васъ всѣхъ, щобы Вы схотѣли бути вѣрными выконателями постановъ и порученъ краєвои Рады школьнои, щобъ удержували завсѣгды якъ найтѣснѣйшу звязь зъ тою найвысшою зверхностію школьною — дѣлали на всѣхъ становищахъ зъ повнымъ довѣрємъ до неи, а будьте переконаній, що краєва Рада школьна позôстане завсѣгды найпевнѣйшимъ и найвѣрнѣйшимъ опѣкуномъ вашои долѣ, вашои и вашихъ родинъ будучности.

Тыхъ кôлька слôвъ позволивъ я собѣ высказати яко Намѣстникъ сего краю и предсѣдатель краєвои Рады школьнои. Я выповѣвъ ихъ зъ почутємъ поваги збору, въ котрôмъ знаходжу ся, зъ чувствомъ прихильности для тыхъ, до котрыхъ слова мои були звернені и зъ переконанємъ о глубокôмъ почутю обовязкôвъ, якій панує въ краєвôй Радѣ школьнôй. Бажаю дуже, щобы тѣ слова мои знайшли приступъ до умôвъ и сердецъ Вашихъ, зъ тыми самыми чувствами поваги стану, до которого належите, взаимнои прихильности и довѣря до краєвои Рады школьнои на пôдставахъ, котрѣ я сконстатувавъ. Пôдъ тыми окликами желаю Вамъ поводженя въ праци, котру въ сѣй хвили розпочинаете.

По сѣй промовѣ забравъ голосъ предсѣдатель дръ Днѣстряньскій и представивши цѣли и задачѣ конференціѣ закôнчивъ окликомъ въ честь Є. Вел. Цѣсаря, котрый то окликъ всѣ зôбраній повторили зъ одушевленємъ три разы. — По тôмъ приступлено до порядку дневного. Нарады потягнуть ся черезъ три дни.

Переглядъ політичный.

Въ наслѣдокъ великого спадку вартости срѣбла и замкненя черезъ многихъ копаленъ и гутъ срѣбла въ Америцѣ, наставъ на европейскихъ біржахъ не малый переполохъ а курсы деякихъ паперѣвъ значно поспадали. Настала такожь поважна обава, що сей спадокъ срѣбла зашкодить такожь и управильненю нашои валюты. Въ виду того оголосила N. fr. Presse розмову зъ угорскимъ міністромъ Векерльомъ, котрый сказавъ, що той спадокъ срѣбла не пошкодить дѣлу управильненя нашои валюты. Австро-Угорщина має вже золота за 330 мілионôвъ риньскихъ а оба правительства постараютъ ся певно о то, щобы и ще бôльше золота придбати, однакожь коли то наступить, годѣ сказати. Може бути, що золото подорожѣє и що придбанє єго опôзнить ся, але то не здержить акціѣ правительства.

Въ анкетѣ промысловôй мали бути вчера переслуханѣ знатоки зъ Чехъ. Явило ся ихъ десять а въ имени ихъ заявивъ знатокъ Бжезновскій, що они будуть зôзнавати лишь по чески и що явили ся лишь зъ мусу, бо на дѣлѣ не сподѣвають ся вôдъ законодавства державного нѣчого а жадають лишь розширеня компетенціѣ сойму.

Köln. Ztg. довѣдує ся зъ достовѣрного жерела, що стрѣча цѣсаря Вільгельма зъ россійскимъ наслѣдкомъ престола наступить тогды, коли царевичь буде вертати зъ Лондону до Петербурга.

Розрухи студентскѣ въ Парижи прибрали грôзнѣ розмѣры и стались причиною интерпеляціѣ въ парляментѣ. Президентъ міністрôвъ Діпві обѣцявъ розвести строге слѣдство. Студенты обуренѣ нападомъ поліціѣ, кинулись були на будынокъ поліційный и повыбивали всѣ вôкна. Тысячь студентôвъ хотѣли вôдтакъ дôстати ся до парляменту, але квесторы замкнули дверѣ и не пустили ихъ. Успокоєнє наступило ажь тогды, коли наспѣла вѣсть, що префектъ поліціѣ Льозе подавъ ся до димісіѣ. Нинѣ має вôдбути ся похоронъ убитого поліцією Гієра, котрый анѣ не бувъ студентомъ, анѣ не бравъ участи въ демонстраціи. Въ Парижи побоюють ся при сѣй нагодѣ новыхъ демонстрацій.

Новинки.

Львôвъ дня 4 липня.

— **Именованя и перенесеня.** П. Намѣстникъ именувавъ практиканта концептового Антона Станіслава, двохъ именъ Третяка концепістомъ поліціѣ въ етатѣ дирекціѣ поліціѣ въ Краковѣ. — П. Намѣстникъ перенѣсъ лѣкарѣвъ повѣтовыхъ: дра Игн. Єидля въ Бродôвъ до Теребовлѣ, дра Фр. Соболевского зъ Залѣщикъ до Бродôвъ и призначивъ ц. к. асистента санітарного дра Йос. Фрідберґа зъ Ясла до службы при старостзѣ въ Залѣщикахъ. — Міністеръ скарбу именувавъ старшихъ комісарѣвъ скарбовыхъ: Йосифа Косяка, дра Ивана Скварчиньского и комісаря скарбового Генр. Добровольского секретарями; комісарѣвъ скарбовыхъ: Володислава Дорожевского, Ивана Гейнара, Андрія Чабана, Кароля Тепфера, Адольфа Мяновского, дра Север. Звольского, Йос. Ґляцеля, Кал. Моравского, Петра Стока и Макс. Петерша — старшими комісарями скарбовыми въ окрузѣ львôвскои дирекціѣ; — секретарѣвъ скарбовыхъ: Адольфа Богуцкого, дра Юст. Блоньского, Стан. Бильвина, дальше старшого комісаря Вас. Ковачевичь Яворского, старшого инспектора сторожи скарбовои Стан. Прокоповича и наконецъ старш. комісарѣвъ: дра Ник. Йоркашъ Коха, Володислава Бяликевича, Ник. Дольницкого и Тад. Клюсика — радниками скарбовыми въ окрузѣ львôвскои дирекціѣ. — Міністеръ справедливости именувавъ судьями повѣтовыми адюнкта суду повѣт. въ Кутахъ Дениса Сянôцкого для Гвôздця и адюнкта Йос. Шимоновича въ Станіславовѣ для Товмача.

— **Зъ ц. и к. арміѣ.** Авдіторъ п. Захарій Павлюхъ перенесеный зъ высшого суду войскового до суду ґарнізонового въ Перемышли. — О. Зиновій Ґутковскій именованый капеляномъ въ резервѣ.

— **На вѣчу католикôвъ въ Краковѣ,** котре нинѣ розпочинає ся, мають промовляти зъ Русинôвъ: дня 4 липня Впреосв. Митрополитъ Сембратовичь а дня 5 липня выголосить о. дръ Бартошевскій рефератъ: „Сегочасна школа, єѣ хибы и способы направы“. Обѣ промовы будуть выголошенѣ въ рускôмъ языцѣ.

— **„Перемыскій Боянъ“** устроює на дохôдъ бурсы им. св. о. Николая въ Перемышли въ четверъ дня 6 липня концертъ въ сали на замку. Проґрама концерту слѣдуюча: 1) П. И. Чайковскій: „Попурі“ зъ оперы „Евгеній Онегинъ“, оркестра 77 полку пѣх., 2) В. Матюкъ: „На развалинахъ Галича“, мѣшаный хоръ, 3) Ф. Кіценъ: „Баркароля“ G-moll, дуетъ на сопранъ и барітонъ въ супроводѣ фортепяна, выконають пп.: Е. Ц., О. М. К. и О. Ц., 4) М. Копко: „Хоръ козакôвъ“ въ Гамаліи Т. Шевченка, вôдспѣває хоръ мужескій перемыского

я не знаючи вже, що собѣ робити—ратуйтежь мене, бо часъ минає. Коли я бувъ злый, то хиба не мому вже поправити ся?

— Певно, що можете. Потреба додає силы.

— Ратуйтежь мене и жѣнку та дѣти! Я можу ще поправити ся, я хочу поправити ся, бо ажь менѣ лячно дивити ся на то, якихъ злочинôвъ я мôгъ допустити ся; я й не думавъ, щобы я мôгъ чогось такого допустити ся.

— Єсть ще для васъ ратунокъ. Але вы слабодухъ, а слабодушнôсть єсть кормилицею найогиднѣйшихъ дѣлъ. Выратую васъ, коли вы самѝ зможете выратувати ся. Отже знаєте теперь, хто я и чого вôдъ васъ хочу?

— Вы хиба ангелъ! Мôй ангелъ хранитель.

— Я не дармо явивъ ся у васъ въ огородѣ и остерѣгавъ васъ вôдъ нароблення страшного нещастя. Я васъ остерѣгавъ, але майте вôдвагу! Хто має въ собѣ вôдвагу и вѣру въ то, що Боже, той все має.

Ратунокъ.

Коли той въ червонôмъ сурдутѣ такъ говоривъ, здавалось менѣ, якъ колибъ єго червона якъ грань одѣжь горѣла доокола мене червоною поломѣнею, а доокола насъ добувавъ ся зъ пôдъ землѣ нѣбы якійсь зеленый огонь; але то були лишь дерева. Тѣ краски змѣняли ся якось дивно передъ моими очима. Наконецъ все потахло. Я зôмлѣвъ. Не знавъ вже нѣчого о собѣ. Щось зô мною стало ся.

Вôдтакъ почувъ я, якъ поволеньки приходжу знову до намяти, якъ колибъ зъ якого приголомшеня, въ усѣ почувъ я якійсь далекій голосъ; въ очахъ починало свитати, якъ колибъ въ одно збивалось промѣнє всѣлякихъ красокъ. Въ мѣру того, якъ гадки, голосъ и свѣтло ставали яснѣйшій, роздумувавъ я надъ своимъ положенємъ, але не бувъ нѣякъ въ силѣ змѣркувати того всего, що зô мною стало ся.

Або я омлѣвъ, або зъ розуму зôйшовъ, або умираю — думаю собѣ: Чи то такъ душа вôдрывае ся вôдъ своихъ нервôвъ, чи духъ вôдрывае ся вôдъ своєѣ душѣ: щожь остане ся? Зô змыслами и свѣтъ кôнчить ся, а духъ сходить на несамостôйну силу въ крайну силъ. Коли такъ, то чоловѣкъ бувъ бы банькою зъ пѣны на бурливôй и вѣчно змѣняючôй ся поверхни всесвѣтного океану, банькою, въ котрôй вôдбивають ся зеленѣ островы и безконечне небо. А тѣ вôдбивши ся островы и то небо щезають разомъ зъ тою банькою, що розплывае ся въ безмежнôмъ свѣтѣ.—Нѣ, нѣ, вôдзывало ся въ менѣ: ты длятого ставъ ся злочинцемъ, що стративъ вѣру въ Бога и въ себе самого та взявъ ся за пусте и одностороннє розумованє. Величезный свѣтъ духôвъ то не мертве море, а духъ людскій то не пѣна на водѣ.

Отъ такъ я собѣ роздумувавъ и отворивъ очи. А надô мною уносить ся въ горѣ, нѣбы на якихсь хмарахъ той старенькій и хочь дуже поважный то все таки милый; я вже не видѣвъ у него тыхъ строгихъ, твердыхъ, нѣбы зелѣзныхъ чертъ, лишь якесь лагôдне єство зъ лицемъ нѣбы якогось святого. Але свѣтло такъ мене ловило за очи, що я ихъ замкнувъ знову и ставъ дальше роздумувати. Я не бувъ въ силѣ рушити анѣ руками анѣ ногами.

Що зô мною стало ся, чи стане ся, думавъ я собѣ, бо менѣ здавало ся, якъ колибъ попри мене переходили заворушеній цѣлѣ мѣста и села, то знову свистало мовь вѣтеръ въ лѣсѣ, то нѣбы шумѣли рѣки и филѣ розбурханого моря бились объ скалы, то знову нѣбы дзвонили дзвôночки якоись череды и неслись десь зъ далека спѣвы пастушкôвъ.

— Що дѣє ся зô мною? де я опиню ся? — зôтхнувъ я тихо и зъ великимъ трудомъ.

Понадô мною уносилась все ще постать старого и вôнъ не спускавъ свого ока зъ мене. „Я тебе выратую!“ — вôдозвавъ ся вôнъ безконечно лагôднымъ голосомъ: „Не бôй ся вже нѣчого. Ты видѣвъ своє житє и свою смерть. Слабодушный чоловѣче, мужай ся. Другій разъ вже тебе не выратую“.

„Бояна“. Въ другôй части проґрамы помѣщени: 1) Д. Бортняньского: „Восхвалю“, концертъ 29, вôдспѣває хоръ мѣшаный; 2) Ф. Серве́: Op. 14 Fantasie concertante sur „le desir“ valse de Schubert, сольо віольончельове въ супроводѣ оркестры 77 полку пѣх., п. Ю. Б; 3) О. Нижанковского: „Славяньскій имны“, хоръ мужескій; 4) а) М. Лисенка: „Минають днѣ“ Т. Шевченка, б) П. Ваґнера: Романса зъ оперы Tannhäuser, сольо баритонове въ супроводѣ фортепяна, О. М. К. и О Ц.; 5) Вахнянина: „Ура у бои“, хоръ зъ оперы „Кувало“, вôдспѣває мужескій хоръ въ супроводѣ оркестры войсковои. Початокъ концергу о годинѣ $7^1/_2$ вечеромъ. Цѣны мѣсць: льожа 5 зр., крѣсла перпорядній 1 зр., другорядній 70 кр, партеръ 40 кр., для учениковъ и селянъ 25 кр., крѣсла въ льожи 1 зр. 50 кр., ґалєрія 20 кр. Члены платять половину. Білетôвъ можна дôстати въ дроґуеріи п. Д. Людкевича, а въ день концерту при касѣ. Добровôльній жертвы просить ся пересылати на руки головы дра Теоф. Кормоша адвоката въ Перемышли.

— **П. Иванъ Франко** звѣстный літератъ и писатель одержавъ на вѣденьскôмъ университетѣ степень и титулъ доктора фільософіѣ. Кандидатъ зложивъ оба ріґороза а такъ само и працю докторску зъ загальнымъ вôдзначенємъ. Треба тутъ ще й то зазначити, що п. Ив. Франко перейшовъ цѣлу ґимназію зъ вôдзначаючимъ поступомъ.

— **Знову зливы!** Вôдъ кôлькохъ вже днѣвъ падає дощь майже безъ переры перестаючи хиба лишь хвилями, а львôвска обсерваторія метеорольоґічна заповѣдає ще й дальше дощь. Повѣнь готова знову повторити ся и знищати край до решты. Отъ доносять вже зъ Турки коло Хирова, що кôлькодневный дощь наробивъ тамъ вже великои шкоды а вода перервала комунікацію. Почта перестала курсувати. Люде и худоба гинуть въ багнахъ а небезпечнôсть велика; настала страшна нужда! Ажь страхъ бере згадати, що то дальше буде!

— **Яке житє, така смерть!** Вѣденьскій злодѣй Ґрошль, що закрадавъ ся до помешкань людей, котрй выѣзджали лѣтомъ на село, и обкрадавъ ихъ а вôдтакъ ще й пôдпалювавъ, кинувъ ся вчера рано, коли его вывели въ вязницѣ на прохôдъ, черезъ вôкно зъ коритаря на подвôрє вязницѣ и розбивши собѣ голову на дрôбнѣ куснѣ, забивъ ся на мѣсци.

— **Въ справѣ дяковской.** На вôдбувшихъ ся першихъ загальныхъ дяковскихъ зборахъ въ Перемышли дня 20 цвѣтня, выбрано центральный выдѣлъ, въ котрого по силѣ §. 3 статутôвъ дяковскихъ именувавъ Преосв. епископъ яко покровитель дяковского Товариства рѣшенємъ зъ дня 20 мая с. р. до ч. 3313 Впр. о. Ив. Войтовича крилошанина и ректора духовнои семинаріѣ предсѣдателемъ выдѣлу. Позаякъ на згаданыхъ зборахъ передавъ переходовый выдѣлъ новому центральному выдѣлови всѣ акты, книги и касовй рахунки, то повѣдомляю интересованыхъ чест. парохіяльныхъ дяковъ, щобы у всѣхъ своихъ справахъ просто до центрального дяковского выдѣлу въ Перемышли удавались, тамъ яко новй до товариства приступаючй члены вписувались, тя залеглй членьскй вкладки надсылали. Всякй грошевй посылки на мои руки, якй до центрального выдѣлу въ Перемышли вôдсылати мушу побôльшають у мене писанину и почтовй выдатки. — *Василь Чернецкій*, основатель товариства дяковского.

Всячина

— **Шкôдливôсть дыму зъ тютюну.** Анґлійскій лѣкарь дръ Броднаръ робивъ недавно тому досвѣды, о скôлько дымъ зъ тютюну вплыває шкôдливо на людске тѣло и дôйшовъ до такихъ цѣкавыхъ результатôвъ: Изъ 123 недужихъ въ вѣцѣ вôдъ 18 до 78 лѣтъ було 98 налоговыхъ курцѣвъ. У 98 изъ нихъ були орґаны змысловъ (слуху, смаку и дотыканя) значно ослаблені; 82-охъ дôставало вôдъ часудо часу дуже сильныхъ болѣвъ головы а голова переставала болѣти, скоро они або менше курили або переставали зовсѣмъ курити; 5 особъ сильно нездужало вôдъ куреня на нервы; у 50 било ся серце неправильно, а 89 мали бôльше або менше ослабленый жолудокъ; 52 було такихъ, що дôставали сильного завороту головы и то все лишь въ одну сторону, а бôльше якъ половина всѣхъ недужихъ жалувала ся на слабу память; у декотрыхъ була память такъ слаба, що они забували особливо прôзвища людей. Наконецъ було 80 такихъ, що вôдъ куреня не здужали на очи. Наколи зважить ся, що многй изъ тыхъ людей нездужали на кôлька зъ наведеныхъ слабостей рôвночасно, то покаже ся, якъ шкôдлывый єсть вплывъ тютюнового дыму на людске тѣло. Особливо характеристичне єсть, що сильнй курцѣ забувають имена и прôзвища людей, котрыхъ впрочôмъ дуже добре знають и досыть часто зъ ними сходять ся.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшй добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 3 липня до 12 год. въ полудне дня 4 с. м. середна теплота була + 12·9° Ц., найвысша + 15·1° Ц въ вчера по пол.), найнизша + 11·0° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (759). Вѣтеръ буде пôвнôчно-захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до + 16·0° Ц., небо буде переважно захмарене, хвилевый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ дня 3 с. м.:** пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·75 до 6·90; ячмѣнь 5·50 до 5·80; овесъ 6·75 до 7·—; рѣпакъ 12·50 до 13·25; горохъ 6·— до 8·50; вика 5·60 до 6·10; насѣнє льняне —·— до —·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·25 до 6·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 63·— до 70·—; бѣла 65·— до 90·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижъ 35·— до 37·—; кукуруда стара 5·75 до 6·—; нова —·— до —·—; хмѣль 80 — до 85·—; спірітусъ готовый —·— до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 4 липня. Вѣсть, будьто бы въ Сатмарѣ проявили ся выпадки занедужаня на холеру заперечують тутешнй круги компетентнй рѣшучо. Все таки выслано туды санітарну комісію, котра має справу розслѣдити.

Берлинъ 4 липня. Въ наслѣдокъ закôнченя реформы податковои выславъ цѣсарь до міністра фінансôвъ Мікеля письмо зъ подякою. Nat. Ztg. довѣдує ся, що цѣсарь надавъ Мікелеви велику ленту ордера червоного орла зъ короною.

Парижъ 4 липня. Въ наслѣдокъ демонстраций студенцкихъ подавъ ся префектъ поліцїѣ Льозе до димісїѣ.

Софія 4 липня. Аґентія балканьска доносить, що ґен. инспекторъ Николаєвъ и полковникъ Тантиловъ, оскорблені тымъ, що имъ пôдчасъ принятя у князя вызначено невôдповѣдне по ихъ думцѣ мѣсце, вышшли демонстративно зъ палаты. Князь засудивъ ихъ заразъ на 48 годинъ домашного арешту и усунувъ зъ чинной службы.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5 26**	11·11	**7 36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10 16	**11 11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10 40	**11 33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10 56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3 41	**8 01**
Белзця.	—	—	9 56	**7 21**	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3 08	6·01	**6 36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2 48	**10·02**	**6 21**	9 46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2 34	**9 46**	9·21	5·55	—	—
Черновець	**10 10**	—	**7 11**	7 59	12·51	—
Стрыя	—	—	**1·08**	9·06	**9 52**	2 38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажь до вôдкликаня, поѣзды прогульковй до Бруховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Бруховичь о год. 3 мін. 5 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 58 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 13 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 22 и о год. 9 мін. 27.

Числа товсти, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін рано.

Часъ львôвскій; рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

Надôслане.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

По сѣмъ зробилось менѣ знову ясно въ очахъ и менѣ здавалось, якъ колибъ я лежавъ въ якôйсь печерѣ мѣжь скалами, до котрои крôзь розколины добуває ся свѣтло сонця. Але старый все ще уносивъ ся надô мною; ажь ось вôдозвавъ ся: Теперь ты вже уратованый и я тебе покидаю. Я сповнивъ твои бажаня.

— Але мою Франю, мои дѣти! — кажу я зôтхнувши: пошли ще й ихъ до мене въ сю пустиню.

А старый на то: „Они вже твои“.

— И затри ще, коли можешь, на вѣки память въ менѣ на тй страшнй мои нещастя.

А старый знову: „Затру — каже — дадуть вже тобѣ спокôй“.

Коли то сказавъ, розплывъ ся десь надо мною якъ пара, а я вдививъ ся стовпомъ въ сѣрй скалы надо мною и не мôгъ зъ того всего нѣчого поняти. Але менѣ стало такъ якось легко на серци, такъ радо, що й розповѣсти годѣ. А все то выглядало такъ якъ въ байцѣ.

Коли я такъ ще дививъ ся въ тй скалы, притиснуло якесь невидиме єство свои уста до моихъ. А почувъ теплый поцѣлунокъ.

Новый свѣтъ.

Вôдъ того поцѣлунку я зродивъ ся знову на сѣмъ свѣтѣ. Менѣ здавало ся, що у мене очи отворені, але я змѣркувавъ, що они замкнені; бо я почувъ коло себе шелестъ вôдъ якихсь тихихъ крокôвъ а все таки не видѣвъ нѣкого въ печерѣ.

Ажь ось дунувъ на мене легонькій вôддыхъ и двоє нѣжненькихъ губокъ дотулились знову до моихъ. Я почувъ знову житє въ моихъ змыслахъ, зачувъ, якъ шепчуть дитинячй голосочки. Сонъ и правда сплывали ся разомъ въ однôй мѣшанинѣ и роздѣляли ся чимъ разъ выразнѣйше, ажь наконець прийшовъ я до повнои памяти и зрозумѣвъ все докладно и ясно.

Я почувъ по собѣ, що лежу на чомсь твердôмъ и невыгôдно. Менѣ такъ здавалось, якъ колибъ то було на тапчанѣ въ стебнику. Я отворивъ очи, а то моя Франя стоить похилена надо мною. Своими поцѣлунками она мене розбудила. Дѣточки нашй плескали въ долонѣ зъ радости, коли побачили, що я пробудивъ ся, вылѣзли на тапчанъ а далѣ й на мене та одно навперêдъ другого кликало: Татуню! Добрый день, татуню!“ — А моя жѣночка пригорнула мене сильно до себе та зъ сльозами въ очахъ стала менѣ докорювати, що я цѣлу нôчь переспавъ въ холоднôхъ стебнику и колибъ такъ Христофоръ, нашь паробокъ, що чверть години тому назадъ вернувъ зъ почты, не бувъ наробивъ зъ дѣвками въ кухни крику та не зрадивъ мого приѣзду, то й нѣхто бувъ бы о тôмъ не знавъ.

(Конець буде.)

Бюро дневникôвъ и оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львовѣ

улиця Кароля Людвика число 9.

приймає

абонаментъ на всѣ дневники

по цѣнахъ оригінальныхъ.

Косы зъ маркою сѣчкарня

зъ англійскои срѣбнои стали

посылає громадамъ и поодинокимъ господарямъ въ довôльнôй довготѣ **пôдъ ґваранцією** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцюю, то перемѣняю косу 5—6) разôвъ.

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ

въ Галичинѣ

Тотй косы суть свѣтовои славы задля своеи легкости подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню. Ковальце выдержуе кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити 120 до 150 крокôвъ, навѣть найтвердшу гôрску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1.90	2·00	2·20 кр. ав.

Марморовый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ кôнци звычайнй брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найблизшою почтою лише **за готôвку або послѣплатою.**

Осторога передъ фалшôвниками. Правдивй Патраха косы суть лише тотй, котрй мають марку охоронну **сѣчкарня** (докладну пôсля повысшого взôрця) якъ также **выбиту фірму L. J. Patrach.**

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха въ Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь.

Всѣ приборы

для аматорôвъ и фаховыхъ фотографôвъ

именно:

папѣръ альбуміновый, целюидиновый, течѣ, шкла, хемікалія найдешевше купити можна впростъ у заступникôвъ фабрикъ найбôльшихъ

ГАМЕЛЬ и ФАЙҐЕЛЬ

Львôвъ, ул. Коперніка 21.

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ оригінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-у"

може лише се бюро анонсы приймати

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручає

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

Поручає ся

торговлю винъ **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.**

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.